

[Grethe Fenger Møller]

også har ret til køb af korte værdipapirer og optagelse af lån i udlandet.

Hr. Ivar Nørgaard udtrykte frygt for, at det ville få en afgørende indflydelse på forbruget herhjemme. Det Konservative Folkeparti er enig i, at det er af afgørende betydning for vores egen økonomiske situation, at vi ikke får en forbrugsudvidelse, men meget gerne får en forbrugsdæmpning. Men spørgsmålet er, om det mål nås gennem dette middel, altså ved at vedtage eller ikke vedtage dette direktivforslag, og jeg mener, det er meget overdrevet, når man siger, at gennemførelsen af dette direktivforslag vil betyde en enorm forbrugsekspllosion.

Jeg har hørt bemærkninger om, at dette betyder, at man vil anbringe penge i udlandet uden for skattevæsenets rækkevidde, altså at det ikke bliver beskattet, og at det så vil medføre denne forbrugsekspllosion.

Men er det ikke sådan, at private indskud på udenlandske bankkonti i almindelighed vil være en dårlig forretning, eftersom det udenlandske renteniveau er væsentlig lavere end det danske? Endvidere er det vel også sådan, at kursrisikoen vil kunne tænkes at afholde mange fra at optage banklån i udlandet til privat forbrug.

Endelig synes jeg også, det er væsentligt, at der i direktivforslaget ikke er noget, som svækker den mulighed, skattemyndighederne i dag har for at føre kontrol, og at der er bestemmelser om, at identifikationsoplysninger om kontohaver, hvis man skal være valutaudlænding, skal meddeles skattemyndighederne i forbindelse med oprettelsen af de enkelte konti, og da Markedsudvalget var i Bruxelles i sidste uge, havde man også en nærmere drøftelse af, hvilke muligheder de enkelte lande nationalt vil have for at sikre sig, at der ikke sker misbrug på dette område, altså at der vil være pengeinstitutter, som har bankhemmelighed, og hvor det enkelte land vil kunne lukke for adgangen til at investere.

Jeg har svært ved at forstå, at man fra Socialdemokratiets side er så skeptisk over for dette direktivforslag. Jeg mener, det indeholder en række positive elementer, som vil medføre mulighed for større vækst, større beskæftigelse. Jeg mener også, det vil give mulighed for at få en skærpet konkurrence mellem pengeinstitutterne, og at denne liberalisering vil bidrage til at sænke låneomkostningerne, og det mener jeg også vil kunne være til gavn for erhvervslivet.

Vi håber, at den videre debat om dette direktiv vil ende med, at Socialdemokratiet får en lidt anden holdning til det.

Holger K. Nielsen (SF):

Det har været fremme i debatten, at regeringen måske ville overveje at foretage en hurtigere liberalisering, end der er lagt op til efter debatten her, hvis man følte, der var opbakning her i folketings salen.

Efter hr. Ivar Nørgaards bemærkninger og efter det, vi har kunnet læse i dagspressen i dag om, at regeringen søger det, man kalder et bredt flertal for kapitalliberaliseringerne, synes jeg, vi må konkludere allerede nu, at regeringen ikke agter at liberalisere allerede i overmorgen. Men jeg vil for en sikkerheds skyld bede ministeren bekræfte det.

Det betyder også, at vi kan koncentrere debatten om selve EF-direktivforslaget. Det hænger sammen med EF's indre marked, som efter planen skal være udviklet fuldt ud senest 1992. År 1992 har efterhånden næsten fået en magisk karakter i debatten, og i det store erhvervsliv træffes der forberedelser med henblik på strukturændringer og fusioneringer i øjeblikket. De mange udenlandske opkøb af danske virksomheder er formentlig kun en forsmag på, hvad vi kan forvente.

Direktivforslaget er således en del af en større proces, som vil gå videre end dette her, og som i sidste ende skal gøre Vesteuropa til en sammenhængende økonomisk enhed.

Det er også derfor, at den vesttyske udenrigsminister, Genscher, har luftet tanken om, at man skal gå videre allerede nu med oprettelse af en fælles vesteuropæisk centralbank og derefter en fælles vesteuropæisk valuta. O.k., der er mange, der i dag anser Genschers ideer og tanker for at være urealistiske, men der er overhovedet ingen tvivl om, at en fortsættelse af den udvikling, som dette direktiv er en del af, vil betyde, at vi her i folketings salen inden for en begrænset årrække står over for at skulle tage stilling til et forslag om en fælles vesteuropæisk centralbank og en egentlig vesteuropæisk valuta.

Som bekendt er den borgerlige regering gået ret langt med liberaliseringer mest i 1985. Vi var imod det og mener, det var forkert, men jeg har hørt sige i debatten, at når vi nu er gået så langt, kan vi lige så godt tage skridtet fuldt ud og sige ja til dette liberaliseringsdirektiv.